

OBVESTILA

SVETI KRST

Gal Mesner

NAPOVEDNIK

- **30. december**, nedelja ob 9.00 sv. maša, med sv. mašo boži ni blagoslov otrok
- **31. december**, ponedeljek – ob 17.00 zahvalna sv. maša ob koncu koledarskega leta 2012
- **1. januar**, torek – Marija, Božja Mati, novo leto, ob 9.00 sv. maša
- **6. januar**, nedelja – Gospodovo razglasenje, ob 9.00 sv. maša in blagoslov vode
- **2. februar**, sobota – Jezusovo darovanje – sve nica, ob 17.00 sv. maša in blagoslov svetih ter podelitev blaževega žegna

BISER je mesečno glasilo župnije sv. Marjete v Kotljah. Izdaja ga župnija Kotlje.

Odgovorni urednik: Alojz Bek, župnijski upravitelj; lektorica: Irena Oder; računalniško oblikovanje: Marko Kocuvan; uredniški odbor: Alojz Bek, Irena Oder, Veronika Kocuvan, Petra Jamnik Kobolt, Erika Jamnik, Jožica Pušnik, Tomaž Kocuvan. Tiskanje: JSKD OI Ravne, Prežihova 7, Ravne na Koroškem. Naklada: 350.

SVETE MASE

Nedelja in prazniki: ob 9:00 uri.
Med tednom: (pon, pet in sob): v zimskem času ob 17:00 in poletnem ob 18:00 uri.

KRSTI so prvo nedeljo v mesecu. Prijava krsta vsaj en mesec pred krstom. Priprava staršev in botrov drugi in tretji torek v mesecu ob 18:00 na Ravnah (v zimskem času od 17:00).

BOTRI morajo biti sami kršeni, pri prvem svetem obhajilu in sveti birmi, ter cerkveno poročni, e živijo v lastni družini.

ZARO ENCI naj pred poroko obiskujejo te aj priprave na zakon.

ODRASLI, ki želijo prejeti zakramente, naj obiskujejo ustrezni te aj.

CERKVENI POGREBI so s sveto mašo in ne delamo razlik. Namesto cvetja darujte za svete mase ali cerkvene potrebe.

ŽUPNIJSKA PISARNA odprta vsak ponedeljek od 16:45 do 17:45 (v zimskem času od 17:30 do 18:00) in vsak petek od 18:30 do 19:00 (v zimskem času od 17:30 do 18:00).

V uradnih urah lahko pokliete na telefon: 02 822 28 40 (župnijski dom Kotlje).

Na Ravnah je župnijska pisarna odprta v ponedeljek in torek od 10:00 do 12:00 in vsak sretok in petek od 17:30 do 18:30 (v zimskem času od 16:30 do 17:30). V tem času lahko v obeh župnijskih pisarnah dobite potrebne listine in naročite mašne namene.

V nujnih primerih se lahko izven uradnih ur oglasite v župnijskem domu na Ravnah, ali pokliete na telefon 0590 31 632 (župnija Ravne), GSM 031 391 291 (Alojz Bek, župnijski upravitelj in dekan).

Sveti o e Benedikt XVI. je 11. oktobra 2011 predstavil apostolsko pismo **Vrata vere (Porta fidei)**, s katerim je razglasil **leto vere**, ki bo potekalo med 11. oktobrom 2012 in 24. novembrom 2013.

V pismu, ki je namenjeno osebno vsakemu verniku, je nakazal cilje leta vere:

- vzbuditi hrepenenje po **izpovedovanju vere v polnosti** z osebno prenovno lastnega prepričanja, zaupanja in upanja;
- priložnost za **poglobitev praznovanja vere v bogoslužju**, zlasti v evharistiji, ki je *'vrhunec, h kateremu teži delovanje Cerkve, in vir, iz katerega izhaja vsa njena moč'*;
- okrepiti **življenjsko pri evanje vernikov**, da bo raslo v svoji verodostojnosti in
- znova **odkriti vsebine vere**, ki jo izpovedujemo, živimo in molimo.

ŽUPNIJSKI URAD KOTLJE

Vstopamo v boži no skrivnost. Pri tem je potrebna velika preprostost. Samo tisti, ki ima otroški pogled, otroške oči, se zna uditi temu, kar se razodeva v boži ni no i. udenje - to so vrata, ki omogoajo vstop v skrivnost boži a. Kdor se ima za pomembnega, odraslega, pametnega, in to tudi pred svojim Bogom, ki je postal otrok, ne bo razumel ni esar; zanj so vrata v skrivnost boži a zaprta.

V boži ni no i smo slišali svetopisemske besede: »Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko luč, nad prebivalci v deželi smrtne sence je zasvetila luč. Zbudil si silno radost, naredil si veliko veselje. Kajti dete nam je rojeno, sin nam je dan« (Iz 9,1.2.5). Vsak otrok, ki se rodi na tej Zemlji, je znamenje, da Bog ne obupa nad ljudmi. Toda otrok, igar rojstvo obhajamo na boži, prinaša vse druga ne razloge za upanje in veselje. Druga nost razlogov povzema prvo oznanilo boži a, ki je namenjeno pastirjem: »Ne bojte se!

Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli« (Lk 2,10-12). Protislovje boži a je skrito v teh besedah. Od rojstva tega otroka so pri akovali velike reči: veselje, mir, pravi nost, rešitev.

V boži ni no i pa se najdemo pred otrokom v hlevu! Težko bi si predstavljali prizor, v katerem bi bile »na kupu« še bolj oitna slabotnost, nemo in revš ina. To sliko dopolnjujeta še Marija in Jožef, dve »ubogi pari«, za kakršni nikoli ni mesta v prenoiš u. Mir in pravi nost za ves svet prihajata od nekoga, ki mu svet ni privoš il niti hiše, v kateri bi se rodil! S Kristusovim rojstvom je Bog razbil vse te lažne gotovosti ljudi. »Bog

si je izbral tisto, kar je v o eh sveta slabotno, da bi osramotil tisto, kar je mo no,« je zapisal apostol Pavel (1 Kor 1,27).

Boži na novica ne zastara, vedno ostane nova in nagovarjajo a. V Betlehemu rojeno Dete je svoboden dar Božje ljubezni, ki se ga more lovek svobodno in zavestno oprijeti. Sv. Avguštin pravi: » etudi je to dete v Betlehemu tiso krat rojeno, a e ni rojeno v tvojem srcu, je vse izgubljeno.« Tam je pravi Betlehem – v srcu vsakega lo-

Priprave na boži

Boži je as, ki ga vsak praznuje na svoj na in, medtem ko nekatere stvari ostajajo enake. Na primer izdelovanje adventnega venka, postavljanje božičnega drevesa in jaslic ter molitev.

Tudi pri nas dan ali dva pred prvo adventno nedeljo izdelamo venke. V nedeljo pri kosilu prižgemo prvo svečko. Pri prižiganju sveč ponavadi nastane manjša težava - kdo bo svečko prižgal. V tem primeru svečko prižgemo štirikrat ali petkrat.

V pri akovanju boži a sledi tudi peka peciva in piškotov. Takrat cela hiša diši po vaniljevih rogljicah in lešnikovem pecivu.

Teden ali dva pred božičem postavimo božično drevo. Na srečo se zaplete šele pri izbiri barve okraskov in girland. Seveda pri vsakem okraševanju jelke nastanejo tudi žrtve, imenovane repinje, ki

jih ni malo. Ko je veji del okraševanja mimo, ostane le še namestitev špice, pri čemer se otroci navadno spore, saj bi vsak rad, da ta »ast« pripade njemu.

Na božični večer se ob prazni no okrašeni mizi pred večerjo zbere pri molitvi vsa družina. Večerja poteka v miru in blaginji. Sprošeno se pogovarjamo in klepetamo. Potem se otroci lotimo postavljanja jaslic. Mir in tišino prekine nov problem, saj vsak pozna nešteto možnosti postavitve figur. Na koncu to delo opravi raje z mamo – konec koncev imajo ženske v hiši najboljši utok za estetiko.

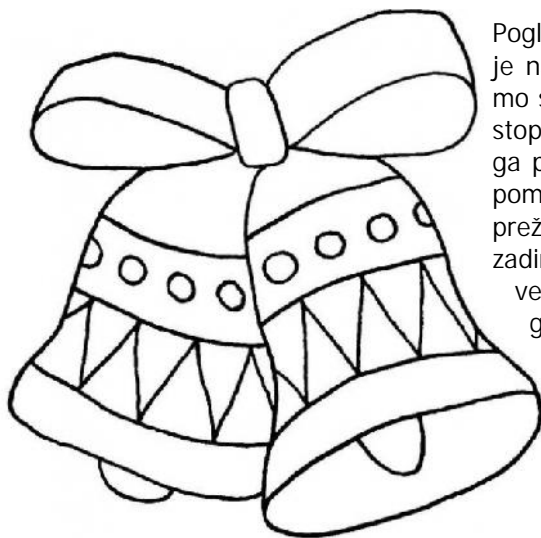
Po večerji se otroci odpravimo k otroški božični maši ob osmih, tam pridno sodelujemo in molimo. Ko se vrnemo, še pristavimo kozarec toplega mleka in piškote za božično in se odpravimo spat.

Končno je tu božično jutro, ko nas pod jelko že čakajo zaviti paketi. To je edini dan, ko bi lahko vse potekalo gladko – dokler sama v paketu ne najdem Enciklopedije, s katero se mi je božiček skoraj malce zameril.

Božični čas imam zelo rada, ker smo v tem času bolj povezani, smo skupaj, se več pogovarjamo in skupaj po nemo stvari, za katere med letom nimamo asa.

✎ Alekseja Gorenšek

LETO VERE

Poglejmo vase. Priznajmo Jezusu svoje napake in pomanjkljivosti. Sprejmi-mo sv. spoved kot potrebno milost, da stopi Jezus v naše srce, da nam pomaga pri naših sklepkih in željah. Da nam pomaga pri osre evanju drugih. Da prežene iz naših obrazov resnost in zadir nost, prinese pa nasmeh in veselje. Naj naše misli, dejanja in govorica izžarevajo mir in sre o. V takšnem primeru sre a ni relativ-na, vendar je oprijemljiva in naša! Saj vemo, da imamo Jezu-sa v sebi, ki nam pomaga. Vemo, da smo takšni privla nejši in bolj-ši za družbo. V takšnem primeru sem vam tudi sedaj med samimi

doživimo, le malo kaj nas še osre i. Postajamo brezvezni, zaprti sami vase ali celo hudobni. Naše o i ne prepoz-najo ve dobre in iskrenosti v so lo-veku. Ne verjamemo ve v pravo prijateljstvo. Duhovna šibkost je stvar, na katero se hitro privadiš. Sploh ne opa-ziš, kako si se zanemaril in kako nizko si padel. Zlesti ven iz tega je veliko težje.

Vprašajmo se torej: Na kakšni stopnji duhovne šibkosti smo? Vsak ima svoj odgovor, svoj prag. Vsak se zadovolji z nekim ciljem. Vendar ... So prazniki res blagoslovljeni? Je novo leto res sre no? Smo resni no kaj spremenili pri sebi? Nam je Jezus res prinesel kakšen mir ali toplino? Kaj se torej slepimo in si želimo sre no, mirno in blagoslovljeno?

Torej, kaj še akamo? Ustavimo se.

prazniki pripravljen zaželei blagoslov-ljen Boži ter resni no: SRE NO v novem letu.

✉ Tomaž Kocuvan

... Slovesni glasovi svetono nega zvonjenja pa so še vedno trkali ob njega in Gašperjevo srce je bilo odprto za to zvonjenje. "A, ti me vabiš - Gospod me kli e. Vsako leto sem se odzval tvojemu vabilu ter šel po astit Božje Dete. Pa pojdem tudi letos - prosit ga, naj me povsem ne pozabi, ampak naj se v svoji neskon-ni usmiljenosti ozre tudi name v moji revš ini in zapuš enosti."

✉ (F. K. Meško: Stari Gašper)

BLAGOSLOV

veka, ki sprejme Boga k sebi. Boži je praznik srca, praznik vere. Boži ni praznik nam sredi trpljenja in zgrešenega življenja razodeva vir pravega veselja in sre e.

Te sre e in blagoslova Vam vsem želimo: župnik Alojz, kaplan Sebastijan, katehistinja Sonja.

✉ Alojz Bek, župnik

Družinsko bogoslužje na sveti ve er ali boži ni dan

/blagoslov doma na ve er pred boži em, novim letom in sv. tremi kralji/

Pomenljiva, lepa in že zelo stara je navada kristjanov, da na svete ve ere (na ve er pred boži em, novim letom in sv. tremi kralji) blagoslovljamo svoje domove. Pri tem uporabljamo že blagoslovljeno vodo in kadilo kot zunan-je znamenje tega, kar se dogaja v boži nih praznikih v srcih kristjanov; namre sebe, svoje najbližje in svoje domove izro amo Gos-podu Bogu.

Blagoslov za nemo pri jaslicah, potem ko se zbere vsa družina. Pripravimo žerjavico in kadilo, blagoslovljeno vodo z vejico, prižgano sve ko (najbolje »Lu ko miru iz Betlehema«) in se dogovorimo za molitev. Spodobi se, da molitev in blagoslov doma za nemo in kon amo s primerno pesmijo.

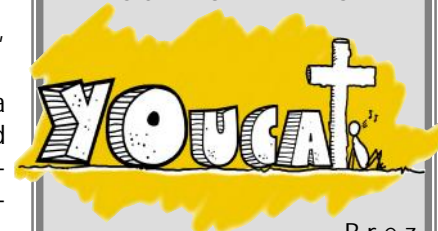
Pesem: POSLUŠAJTE VSI LJUDJE ...

V IMENU O ETA IN ...

Molitev: ANGEL GOSPODOV JE OZNANIL MARIJI ...

Zakaj vera potrebuje definicije in obrazce?

Pri verovanju ne gre za prazne besede, ampak za resni nost. V Cerkvi so se s asoma zgostili verski obrazci, s pomo jo katerih to resni nost ponazarjamo, izražamo, se je u imo, jo posredujemo naprej, jo slavimo in živimo.

Brez trdnih obrazcev se vsebina vere raztopi. Zato so za Cerkev zelo pomembni dolo eni stavki, katerih natan no besedilo so ve inoma dosegli z velikim trudom, da bi Kristusovo oznanilo varovali pred popa enji. Verski obrazci so pomembni zlasti, ko se vera Cerkve prenaša v razli ne kulture, in mora kljub temu ohraniti svoje bistvo. Kajti skupna vera je temelj sdinosti Cerkve.

✉ Youcat - katekizem katoliške Cerkve za mlade,

Slomškova založba 2011

BLAGOSLOV

Vsemogo ni, ve ni Bog,
ki z modrostjo vodiš naša pota.
Ponižno te prosimo, daj,
da bodo tvoji uenci med seboj eno;
da bodo naši koraki skupni,
da bodo naše roke zbirale skupno,
da bodo naša srca bila skupno,
da bo naša duša utila skupno,
da bodo naše misli skupne,
da bodo naša ušesa skupaj poslušala
v tišini,
da bodo naše oči gledale drug
na drugega,
da te bodo naše ustnice skupaj prosile
za usmiljenje in blagoslov!

Vsako naše praznovanje je najprej
spominjanje; poslušamo Božjo besedo
o dogodku rojstva našega Gospoda
Jezusa Kristusa:

»V istem kraju so pastirji prenovali
na prostem in niso stražili pri svojih
redih. Gospodov angel je stopil k njim
in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo
so se prestrašili. Angel pa jim je rekel:
»Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam
veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo.
Danes se vam je v Davidovem mestu
rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod.
To vam bo v znamenje: našli boste
dete, povito in položeno v jasli.«

In nenadoma je bila pri angelu množica
nebeške vojske, ki je hvalila Boga
in govorila: »Slava Bogu na višavah in
na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«
Ko so angeli šli od njih v nebo, so
pastirji govorili drug drugemu:
»Pojdimo torej v Betlehem in poglej-

mo to, kar se je zgodilo in kar nam je
sporo il Gospod!« Hitro so odšli tja in
našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v
jasli.« (Lk 2.8-16)

Pripravimo in naložimo kadilo z besedami:

Blagoslovi naj te Tisti, v igar ast
boš gorelo.

Pripravimo blagoslovljeno vodo z vejico
z besedami:

Gospod naj po tebi blagoslovi naš
dom in vse nas. Blagoslovi tudi
naše sosede, da se bomo z njimi
dobro razumeli in si med seboj
pomagali.

Nato obhodimo dom (in seveda vse
ostale stavbe); vmes molimo rožni
venec (Veseli del) ali vsaj 'desetko'.

O E NAŠ

10 X - ZDRAVA MARIJA + ki si
ga Devica rodila, ...

SLAVA O ETU

Po vrnitvi z obhoda skupaj zmolimo
še:

Bog, naš O e, hvaležni smo ti, da
si nas po svojem Sinu Jezusu Kri-
stusu obiskal. Ostani z nami. Pro-
simo te, pomagaj nam v prizade-
vanju, da bo naša družina - dom;
kraj sre e, dobrote, miru in ljube-
zni. Po Kristusu, našem Gospodu

V IMENU O ETA IN ...

Pesem: SVETA NO

LETO VERE

tam visi. Ga sploh opazimo? Nenehno
nas potrpežljivo aka. as je, da negu-
jemo tisto stvar, ki jo imamo globoko
v sebi. Prav je, da se zamislimo nad
samim seboj, da se znamo pohvaliti in
si re i, to delam super, v tem sem res
dober. In da si znamo re i, to pa ni
prav, to moram spremeniti. Da se
vprašamo, ali so ljudje okoli mene res-
ni no sre ni? Postorim dovolj za svoje
prijatelje in družinske lane?

as je, da Gospodu priznamo svoje
napake. Da stopimo k sv. spovedi. Ne
samo za to, da priznamo grehe, da se
nam izbrišejo. Tudi zato, ker je sv.
spoved posebna milost. S tem Jezusu
jasno nakažeš, da ti je mar, da si ga
želiš v svojem življenju. Takrat stopi
Jezus korak bliže k tebi. Pomaga ti
uresniti evati tvoje dobre namene.
Pomaga ti, da si boljši lovek. Jezus ti
prinaša mir, da se znaš umiriti, zadihati,
se razbremeniti. Prinaša ti veselje,
da se znaš ustaviti, opaziti male vsa-
kodnevne stvari, se jih razve-
seliti. Jezus ti prinaša radosti,
da vidiš v so loveku nekaj
dobrega, da vidiš, kako se
trudi, ga prepoznaš, mu stojiš
ob strani. Jezus ti prinaša
ljubezen, da lahko re eš svo-
jim bližnjim in ljubljenim, da
jih imaš rad, da jih spoštuješ
in ceniš, da opaziš njihov
trud. Jezus ti prinaša takšne
drobne namige in pomo i, ki
te delajo dobrega. Ki te dela-
jo boljšega. Zato sprejmimo

sv. spoved kot pomo , kot milost, ki
nas razbremeni in nam pomaga v pri-
hodnje. Sprejmimo Jezusa v sv. hostiji
in mu povejmo, da si ga želimo. Povej-
mo mu. Samemu Jezusu povejmo, da
si ga želimo! V tem je ar adventnega
asa. Da se zamislimo kakšni smo in
kakšni bi radi bili.

e nam uspe ta korak naprej, e bomo
pripravili prostor Jezusu, se bo on res-
ni no, v vsej svoji mo i, rodil v nas, v
tisti najgloblji to ki našega srca, ki
nam pravi, kaj je prav in kaj ne. Bodi-
mo dovolj mo ni in se ustavimo in
umirimo ter povabimo Jezusa k sebi.
Ni dobro, da se navadimo na duhovno
šibkost. Duhovna šibkost je hudi evo
delo. Vedno bolj bežimo stran od
samega sebe, tista najgloblja to ka je
vedno bolj tiha v našem srcu, naša
dejanja so vedno bolj monoto-

na, enoli-
na, zagren-
jena. Ni
novega ne

So prazniki blagoslovljeni? Nam prinesejo mir, sre o, veselje?

Hey. Ne vem, zakaj bi ti polnil nabiralnik s praznimi željami za praznike, ko je lahko že prepozno ... Zakaj bi se takrat sprenevedal, da pa mislim nate ... Že sedaj mislim

nate, ti želim blagoslovljen Boži, da bi lepo praznoval. Da bo res tako, molim zate, da bi se znal umiriti, pogledati okoli sebe, pogledati vase. Skleniti roke v molitev in se odpreti Jezusu. Mu priznati svoje napake, ga povabiti, da bi ti stal ob strani in da bi s istim srcem, z Jezusom v njem, priakal Njegovo rojstvo. Naj se Njegova skromnost in ljubezen rodita v tebi. Za trenutek zapri oči, razmisli o sebi, zazri se v razpelo na steni, naj ti Gospod spregovori. Samo povej Mu, da si želiš, da se rodi v tebi. Povej Mu! Če ti to uspe, bodo prazniki resni no blagoslovljeni. Zato ti to želim že sedaj. Molim zate! Moli tudi ti za druge! Molitev ima neskonno moč. Bodimo skupaj povezani v molitvi. Torej: Blagoslovljen Boži in sre no 2013!

To je bil sms – moje voščilo mladim, ki sem jim ga poslal v začetku adventnega meseca. Zakaj že takrat?

Odgovor je preprost. Ljudje hitimo iz ure v uro, iz dneva v dan. Stopimo v adventni mesec, gremo v nedeljo k maši, nakupimo darila ... Že je tukaj sv. večer, Boži večer. Postavimo jaslice in dre-

veš ek, razdelimo darila in ... Ne boste verjeli. Že je tukaj novo leto, spet šola, služba, spet navaden deloven dan ...

Kje smo pa pri vsem tem mi? Kje sem jaz? Kje je ta mir, toplina, veselje, blagoslov, sreča, ... Kje je ta blagoslovljeni praznik in sreča no novo leto? Kaj si to sploh želimo?

Jezus nam prinaša mir, veselje, blagoslov, ... Ja, to vemo, to si voščimo in z nasmehom na obrazu stisnemo roko ... Vendar, kje je vse to? Kakšna je razlika, ko si to zaželimo?

Prava skrivnost vsega tega se nahaja globoko v našem srcu. V tisti točki srca, ki ti v asih privabi kakšno solzo na obraz, ali te v asih kakšna stvar gane, ali ti nekaj reče, da bi moral kakšno stvar spremeniti v svojem življenju ... Tisto stvar, ki jo imamo globoko v srcu, pa moramo negovati. Kot je potrebno negovati ali obnavljati vse na tem svetu.

Ali smo resni no srečni? Biti srečen je relativen pojem ... V teh adventnih dneh nas Jezus še intenzivneje kliče, da se umirimo. Da se ustavimo. Pozabimo za trenutek na obveznosti, delo ... Pogledajmo okoli sebe. Zazrimo se v razpelo na steni ... Jezus nenehno

Teden Karitas

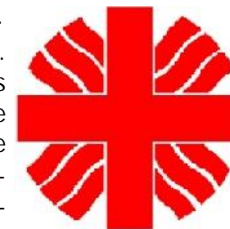
Pretekli teden se je zaključil teden slovenske kršćanske dobrodelne organizacije Karitas. V tem mesecu so se po župnijah dogajale različne prireditve, od katerih je najbolj odmevno srečanje sodelavcev Karitas na Slomškovi Ponikvi.

Tudi letos smo se v sredo, 28. novembra, iz župnijske Karitas Kotlje odzvale štiri sodelavke in se pridružile romanju. Avtobus je peljal po Mežiški dolini do Dravogradu, kjer se nam je med drugimi pridružil duhovni vodja g.

Franek Kraner. Po prijetni vožnji, ki je bila obogatena z molitvijo in priprošnjo za srečo no pot, smo se odpeljali proti Ponikvi. Ves čas nas je spremljala sivina novembrskega dneva, nizka oblačnost in obasen dež. Ko pa smo prispeli k cerkvi sv. Martina na Ponikvi, se je nebo razjasnilo, posijalo je toplo sonce, ki je ves čas ogrevalo okolico, da so lahko ljudje sedeli tudi zunaj, kajti cerkev je bila že ob našem prihodu nabitopolna. Doživeli smo lepo molitveno uro, nakar je sledila sv. maša, ki jo je daroval g. nadškof metropolit dr. Marjan Turnšek, predsednik slovenske Karitas. Somaševalo je veliko duhovnikov, ki so predstavniki župnijskih Karitasov iz vse Slovenije. Po končanem bogoslužju smo se še nekaj meseca zadržali pred cerkvijo obaju, kavi in pecivu, potem pa smo se odpeljali proti Celju.

Ko smo se pripeljali v dolino, so nas ponovno objeli temni oblaki in nedolgo zatem je za elo deževati. Vsem udeležencem se je resni no zdelo nekaj

nenavadnega, kar se je dogajalo z vremenom. Vsi smo se strinjali, da je bilo to znamenje od zgoraj, da je bila ta sonna svetloba namenjena bl. škofu Antonu Martinu Slomšku, kajti tudi takrat, ko se je rodil, so prebivalci videli nenavadno svetlobo nad njegovo rojstno hišo nad Slomom. Zato so ga poimenovali 'Otrok luči' in prerokovali, da bo ta otrok res nekaj posebnega. To se je v njegovem življenju polno uresnilo. Škoda le, da je tako kmalu izgubil starše, ki bi lahko bili na

svojega prvorojenca še kako ponosni. Sedaj smo nanj ponosni vsi Slovenci in kar težko nam je, da je bil toliko meseca zamolan. Po prihodu v celjsko dvorano Golovec so nas pogostili s toplim obrokom, potem pa smo se ob 16h udeležili generalke koncerta 'Klic dobrote', ki ga podarijo sodelavcem Karitas kot nagrado za njihovo prostovoljno delo skozi vso leto, za potrebe bližnjega. Ob udovitem glasbenem dogodku, z vrhunskimi vložki, nam je čas zelo hitro minil in kar prehitro smo se odpeljali proti domu.

S tem se teden Karitas še ni zaključil, temveč se je nadaljeval do prve adventne nedelje, 2. decembra, ko smo se v župnijski cerkvi sv. Marjete zahvalili za vse dobro v tem letu in se z verniki ob skromni pogostitvi tudi povesečili.

Dejavnost Karitas pa se nadaljuje s tem, da s sodelavci za Boži večer praznike obiščemo bolne in starejše župljane doma in v domu na Prevaljah, jih razveselimo, se z njimi pogovorimo in jih osrečimo.

Ivanka Ivartnik

Obisk faranov iz Lavamünda

Odkar smo stopili v Evropsko unijo, smo se pobratili z župnijo Labod. Za eli so se tudi medsebojni obiski in to tako, da smo jih enkrat obiskali mi, farani iz Kotelj, naslednje leto pa oni nas. Obi ajno je bilo to na zadnjo nedeljo v novembru, na nedeljo Kristusa Kralja.

Letos smo bili na vrsti farani iz Kotelj, da smo 25. 11. 2012 gostili župljane iz Avstrije. Navadno se oni odzovejo na obisk pri nas v ve jem številu, kot pa mi pri njih.

Na nedeljo Kristusa Kralja so k nam prispeli kar z avtobusom in tudi s svojim duhovnikom Markom. Najprej so se udeležili dvojce ne maše in pri njej tudi sodelovali skupaj z nami. Naš upravitelj g. Alojz Bek jih je pozdravil v njihovem jeziku, saj oni ve inoma ne razumejo slovensko. Hitro je minila ura sodelovanja pri bogoslužju in na koncu smo jih povabili v župniš e na pri-grizek, ki smo ga pripravili zanje. Tam smo v prijetnem druženju z njimi sodelovali tudi mi, gostitelji. Skupaj smo tudi zapeli nekaj pesmi.

Prehitro je minilo tistih nekaj ur, ki so jih preživeli z nami in že so se odpravili nazaj na svoje domove.

Naslednje leto smo mi vabljeni k njim in upam, da se bomo obiska udeležili v im ve jem številu.

✎ Nada Naveršnik

Miklavževanje

Pri akovali smo prvega dobrega moža v decembru. Miklavža, ki je živel v Tur iji, verjetno mu je bil Jezus zelo blizu. Miklavž je bil bogat in svoje bogastvo je delil med reveže, prav tako je pomagal pomo i potrebnim. V spomin nanj njegov god še danes praznujemo. Predvsem pa je to praznik vseh otrok.

Pri nas v Kotljah je že tradicija, da v cerkvi pri akamo tega dobrega svetega moža. In naš, hotuljski Miklavž, je še prav posebej dober in veli asten. Letos je bilo še posebej lepo. Verou enci so z gospodom kaplanom Sebastijanom pripravili lep sprejem. Nau ili so se kratko igrice in priklicali Miklavža. Tudi nam staršem, babicam in dedkom se ob spremljanju takih dogodkov zbudi otroško srce, obudijo se spomini ...

Da otroški strah ne bi bil prevelik, sta Miklavža ob strah zbujajo ih parkljih spremljala tudi angel ka.

Najmlajši so dogajanje zelo doživeto spremljali in zdelo se je, da so darila ostala manj pomembna. In prav je tako.

✎ Milka Breznik

vse oltarje in vse druge rezbarije v cerkvi. Neverjetno, kdo bi si to upal pomisliti pred enajstimi leti ... Glavni oltar je tako tukaj. Obnovljen. Kipi, ki manjkajo, bodo vrnjeni v mesecu januarju, takrat bo tudi oltar zasijal v vsej svoji lepoti. Sv. Marjeta nas bo spet budno spremljala in varovala v naslednjih desetletjih.

Kaj pa zdaj? aka nas še razsvetljava, ki je popolnoma dotrajana, orgle, freske, bandere in še veliko stvari, ki jih je potrebno postoriti ...

Veste, ve krat mi kdo iz drugih župnij re e, kako je župnija v Kotljah bogata ... Ja, res smo bogati. Bogati smo v prostovoljnem delu. Bogati smo v trganju in razdajanju. Res smo bogati in težko nas bo kdo premagal po številu prostovoljcev in po številu podarjenih ur prostovoljnega dela. Bogati smo v sr nosti in razdajanju. V tem smo res bogati.

Upam, da vam ni bilo odve , da smo vam vsako nedeljo poro ali o naših podvigih in vas sproti obveš ali o vsem. Povedali smo, kdo in kje smo. Zakaj? Ker vas je kar nekaj želelo to -no vedeti, da bi lahko molili za nas. Ta vaša molitev je zelo velik razlog, da nam je uspevalo. Zato se vam iskreno zahvaljujem, da ste nas tako spremljali v molitvi. Ker iskreno verjamem, da ista, iskrena molitev dela udeže. Ko utimo in smo povezani v molitvi, smo

mo ni, pa še božjo pomo imamo. Zato hvala za vse izre ene prošnje; mislim, da rezultati dovolj glasno pri-ajo sami zase.

V tem trenutku ne vidim drugega, kot da se zahvalimo Bogu, da je odpiral srca nas vseh. Da nas je opogumljal, vodil in nas blagoslavljal. Brez Njegovega spremstva nam vse to nikakor ne bi uspelo. Saj je ta obnova duhovno obogatila vse izmed nas, povezala vse nas župljane in iz nas naredila zrelo, trdno ob estvo, vztrajne hoje za Kristusom.

Bodimo ponosni na vse delo, da imamo tako lepo urejeno doma o cerkvice, v kateri lahko vsi iš emo kraj za umiritev, kraj za pogovor z Bogom. Kraj, kjer lahko najdemo sami sebe in se prepustimo Božji ljubezni. Naj ne bo ta kraj znamenje razkošja in bogatije, temve naj bo ta kraj opogumljajo a vzpodbuda za vse nas, da se bomo znali ustaviti, umiriti, skleniti roke, se prepustiti in prisluhniti božji ljubezni in milosti. Naj nam Bog spregovori v tem udovitem prostoru, katerega smo skupaj obnovili. Naj naša srca tukaj najdejo Boga in za utijo, kaj nam Bog šepeta in kaj želi od nas. Sv. Marjeta naj prosi za nas. Nebeški O e pa naj nas blagoslavlja še naprej pri našem delu.

Za projekt 'Dar za dar':

✎ Tomaž Kocuvan

DAR za DAR

morem pozabiti, ker ste vsak posamezno bili preve pomemben len tega našega pri evanija. Zaradi vaših besed so ljudje prisluhnili in videli v tem delu nekaj ve . Hvala vam za vašo ljubezen, ki jo s tem kažete, sploh tistim, ki ste ve krat šli z nami na pot.

Seveda ne smem izpustiti vseh šoferjev. Te je bilo letos nekako najtežje dobiti. Zato se tudi vam, ki ste bili pripravljene žrtvovati svoj bencin in as, iskreno zahvaljujemo za vaš doprinos: Ivan Zorman, Izidor in Petra Jamnik, Silvo Senica, Kristina Gorenšek, Vinko Uršej, Franc Herman, Jožef Kotnik ter Matej Praznik. Iskrena hvala, da ste popeljali naše mlade opravljat svoje poslanstvo.

Dragi šivalci ... Preve vas je, da bi vas vse omenjal (vaš as še pride). Lani smo nekako zaključili s šivanjem, pa kljub temu vas je bilo letos kar nekaj, ki ste še zašili zadnje pripravljene kartonke, da smo porabili ves material, ter to spravili do konnega izdelka. Bog ve in on vas bo nagradil za stotine, nekaterim za tiso e ur, ki ste jih presedeli in prešivali. Na zaključnem koncertu boste dobili astno priznanje za vaše delo in trud. Toliko ljudi je pri tem sodelovalo, toliko ustev in ljubezni je bilo vložene vanj. Težko si je predstavljati, kako lahko nekdo toliko asa zastonj daruje, ...

Bog vam povrni.

Tako smo letos s skupnimi prizadevanji s prodajo voš ilnic zbrali 6.900 €.

Projekt 'Dar za dar' je lo en projekt od projekta obnove fasade župnijske cerkve. Prispevki za oba projekta se tudi lo eno zbirajo. S projektom 'Dar za dar' zbiramo izključno darove od naših voš ilnic za obnovo oltarjev.

Za celoten glavni oltar sv. Marjete smo zašili 23.700 voš ilnic. Vse žal še zdale niso prodane in jih bomo prodajali še prihod-

nje leto. Za material za te voš ilnice smo porabili 4.700 €. Naj dodam, da smo za ta zadnji podvig ustvarjali celih 5 let.

Konni ra un glavnega oltarja je 30.000 €. Obnovili smo še križ v stranski kapeli (300 €), procesijsko Marijo (1.500 €) in vitraž, barvno okno za oltarjem sv. Marjete (1.300 €). Skupaj je torej stroškov 37.800 €. Vseh prihodkov od voš ilnic skupaj s 1.150 €, ki ste jih darovali župljani, pa je 39.200 €. Kar pomeni, da smo z izkupikom od voš ilnic obnovili in odplačali tudi glavni oltar sv. Marjete.

rokodelstvo
SLO art & craft
S V E N I J A

Od za etne neumne ideje, da bi šivali voš ilnice za obnovo, smo po enajstih letih prišli tako dale , da smo obnovili

NAŠI MLADI

Izdelovanje adventnih ven kov

V soboto zjutraj se nas je deset animatorjev (Nina, Vanja, Maruška, Tomaž, Aleš, Martin, Ines, Marko, Sonja in Damjana) dobilo v župniš u, da smo pripravili vse potrebno za izdelavo adventnih ven kov. Pripravljene smo imeli obro e za ven ke, ki jih je pripravil g. Avguštin Lahovnik, katere mu se iz srca zahvaljujemo. Vanje smo zabili tristo žebeljev. Navili žico na ve delov, da je lahko vsak dobil svojo. Obro e smo oblekli z raznim zelenjem kot je bor, smreka, cipresa, pušpan... Ko so otroci, ki jih je bilo preko trideset, z našo skrbno pomo jo izdelali vsak svoj ven ek ali ve , so jim animatorji moškega spola pomagali natakiniti sve ke, v katere smo zvrtali tristo lukenj, saj druga e bi sve a razpadla. Ko je bil ven ek že skoraj gotov, so ga otroci s pomo jo animatork ženskega spola še lepo okrasili z 'mašnicami', makaroni, posušenimi pomaranami, ... Otroci so odnesli vsak svoj ven ek domov, marsikdo pa je naredil še kakšnega za cerkev. Tako smo izdelali šestdeset ven kov. Otroci so prav gotovo s svojimi lastnimi izdelki razveselili svoje starše, animatorji pa tudi druge župljane. Hvala za vaš prispevek, za kritje stroškov za delavnico. Med Pogovarjali smo se tudi o adventnem asu, in tako skupaj vstopili v as priprave na Kristusovo rojstvo.

✉ Damjana Kolmar

Vzgoja je stvar srca

Don Bosko, ustanovitelj preventivnega vzgojnega sistema, in njegov na in vzgoje še danes živi po celem svetu. Saj temelji na veri, ljubezni in razumu. V tem duhu še danes vzgajamo današnjo mladino. Vsi trije temelji so pomembni za delovanje tega sistema, saj vsak nosi svojo težo in dela ta sistem tudi poseben, saj sistem brez enega izmed teh temeljev ne bi mogel obstati. Poraja se mi vprašanje, kakšno vlogo je imela ljubezen v tem sistemu oz. kako se je ta ljubezen kazala, s im je naredila don Boskov sistem zaradi tega temelja tako druga nega od drugih vzgojnih praks.

Don Bosko je imel svoje varovance neizmerno rad. "Dragi mladeni i, ljubim vas iz vsega srca; zadoš a mi, da ste mladi, pa vas že zelo ljubim." (Ciglar 2004, str. 5) Svoje ljubezni do fantov se ni sramoval. Težko si predstavljam takšno odkrito ljubezen in kako so se na to odzivali gojenci na oratoriju. Ne morem mimo tega, da se ne bi vprašala, kakšna ljubezen je to in ali vzgojitelj res lahko tako ljubi gojence? Naj bi šlo za tisto pravo vzgojno ljubezen, ki jo poudarja pedagoška znanost, ustvo simpatije do mladih ljudi, spoznanje, da ima vsak lovek, predvsem pa otrok, pravico do ljubezni. Zdi se

NAŠI MLADI

mi izredno pomembno, kar je don Bosko util do otrok in mladih. Menim, da mora imeti vsak vzgojitelj podobno ustvo do mladih, ampak verjamem pa ne, da imajo to ustvo vsi vzgojitelji.

Vsekakor pogostokrat ugotavljam, da prihaja do napak simpatije in vzgojitelji mlade sodijo dostikrat

napa no. Saj jih sodijo prehitro in ne šele po tem, ko jih dodobra spoznajo. Morda si nek vzgojitelj ne vzame enako asa za vse, morda ni enakov-

reden do vseh in kljub temu, da se trudi biti pošten do vseh, nekako vedno nekdo izmed gojencev ostaja prikrajšan. To sklepam iz svojih izkušenj.

Kar pa spoznavam ob branju literature, je to, da je Don Bosko ljubil vse enako, vsakega je imel rad in si za vsakega vzel as. Ljubezen moramo vedno povezovati s prvino razuma, pameti, modrosti. Sicer bi se ljubezen pojavila samo tam, kjer bi se pojavila simpatija. Dejansko se ljubezen povezuje še z enim temeljem, razumom. To dvojje kombinirati je po mojem mnenju zelo težko, kar kaže na to, da se moraš popolnoma predati svojemu poslanstvu vzgojitelja. Potemtakem je težko biti vzgojitelj.

Don Bosko je poudarjal, da "ni zadosti, da imamo fante radi. Fantje morajo to tudi utiti". Vsekakor je torej lahko jasno, zakaj je don Bosko fantom na glas povedal, kaj uti. Vzgojitelj animator mora tako ljubiti, da bodo tisti, ki jih ljubi, ljubili njega nazaj. Svojo

ljubezen prelije v dobroto, prijaznost, ljubeznivost, prijateljstvo, v družinsko ozra je. Ko mu uspe, da ga fantje ljubijo, lahko pri njih doseže, kar ho e!

A n i m a t o r

torej ne ljubi zaradi sebe, lastnega ob utka sre e in zadovoljstva, ampak ker je to edina pot, da pri mladih na najbolj loveški na in - po ljubezni - doseže to, da postanejo vzgojeni. Med animatorjem in gojencem vlada družinsko, doma no vzdušje, prijateljstvo. Odnosi niso uradni ali hladni, temve so topli, saj se poznajo med seboj in iz tega rastejo. Zame je to vsekakor neka posebnost, ki jo dandanes težko opazimo, zato si je tudi izredno težko predstavljati, kakšen odnos torej mora obstajati med animatorjem in gojenci. Še težje si je predstavljati, e je to sploh mogo e dose i in obenem obdržati položaj, ki ga kot animator nekdo ima. Vsekakor se vzgaja z zgledom, dostikrat pa se otroci zgledujejo predvsem po starejših, ki so jim vse . e

DAR za DAR

Pred nami so boži ni prazniki. Najbolj arobni dnevi v letu, ko si zaželimo blagoslova, sre e, miru ... Vsak prejme veliko voš ilnic od svojih najbližjih. Tisti, ki še v današnjem asu telefonov in mailov pošlje voš ilnico, jo gotovo pošlje iz srca tistemu, ki mu resni no nekaj pomeni. Z veseljem lahko povem, da bo 3.620 ljudi letos prejelo ro no zašito voš ilnico, voš ilnico, ki smo jo izdelali Hotuljci z ljubeznijo za naš skupen cilj, saj toliko voš ilnic smo letos podarili.

V tej 11. sezoni, v 11. letu, smo obiskali (žal) samo deset župnij po Sloveniji, saj sta nam nepri akovano, tik pred odhodom, dve župniji zaradi lastnih slovesnosti odpovedali. Tako smo obiskali župnije: Lesce, Griffen in Grebinski Klošter, Radovljico, Kamnik, Grosuplje, Bevke, Škofljico in v Ljubljani župnije Trnovo, Trzin in Vi . Pro-

jekt 'Dar za dar' smo tako z 41 verouenci in mladimi predstavili okoli 8.000 nedeljnikom – župljanom iz teh župnij.

Ljudje so nas lepo sprejeli, se udili, sploh temu, da projekt tako dolgo živi. Povsod smo bili lepo sprejeti, tudi duhovniki so nas pozdravili in podprli pri vseh 28. nedeljskih sv. mašah, ki so jih oblikovali naši, hotuljski verouenci in mladi.

Resni no ne razumem, kako se je tem verouencem in animatorjem ljubilo vstati v nedeljo ob 4h zjutraj, se odpraviti v temno jutro, sodelovati pri dveh, treh in celo štirih sv. mašah ter s takšno zagnanostjo in (sr no) pripadnostjo nagovarjati tamkajšnje župljane ... Vem, da ste to že nešteto krat slišali ... Sam to tudi vsako nedeljo doživljam, pa kljub temu ne razumem. Ti otroci in mladi utijo, da je to njihovo, da je cerkev njihova, da je ta obnova del njih in vedo, da morajo pomagati, da se moramo skupaj žrtvovati in združiti mo i, da bomo obnovili cerkev. Res neverjetni so in z vsem srcem se vam verouenci in animatorji zahvaljujem v imenu vseh nas tukaj za ves vaš trud in zavest, ki jo kažete in za vse, kar ste pripravljeni narediti. Naj vas omenim: Alekseja, Lavra, Klara, oba Jana, Julijan, Ksenija, Ana, Grega, Monika, Katarina, Špela in Lavra. Ter animatorji: Aleš, Vanja, Nina, Martin, Damjana, Anja, Petra, Izidor, Ernest in Marko. Ne bom zapisal, da se opravi ujem, e sem koga pozabil, ker nisem. Nikogar med vami ne

NAŠI MLADI

so njihovi prijatelji, ki jih usmerjajo v spoznavanju Boga, Sv. pisma in bistva naše vere. Tudi pri slovesu od g. župnika Marjana so mladi prevzeli organizacijo in skupaj poskrbeli, da se je slovesnost odvijala na nivoju, tako kot je potrebno. Vsak od mladih je g. Marjanu izročil rdečo vrtnico, v znak zahvale, kar je bil zelo ganljiv trenutek. Lepa gesta.

Pripravili so adventno delavnico, kjer je trideset otrok izdelalo venček za svoje starše. Tako so skupaj stopili v adventno dogajanje. Tudi med tednom sodelujejo pri sv. mašah, s katerimi pokažejo, iz kakšnega testa so in da je sv. evharistija tista, ki jih povezuje in vodi, da tudi med seboj zmorejo resnično prijateljstvo. V katero ne dvomimo, saj njihovi rezultati ne bi bili tako v srce segajo in, če bi bili povezani.

Tudi Luč miru iz Betlehema so skupaj s skavti ponesli na Uršljo goro, jo razdelili med nedeljnike in ponesli po hišah tistim, ki ne morejo v cerkev in tudi tistim, ki ne hodijo v cerkev, Jezusovega plamena miru, pa se kljub temu razveselijo.

Med Božičem in novim letom se bodo za nekaj dni podali v Kanvece, kjer novo leto skupaj praznujejo duševno moteni, otroci, mladi in starejši. Praznični dnevi bodo podarili tem 'Luč karjem' se z njimi ukvarjali, zanje pripravili razvedrilni in duhovni program, se jim dali na razpolago in jim

polepšali te praznične dni. Sprašujem se, kdo je še tako pogumen in pripravljen svoje praznične dni podariti osebam, ki resnično potrebujejo našo prisotnost, ljubezen in veselje? Pravo Kristusovo radost in mir bodo ponesli med 'Luč ke'.

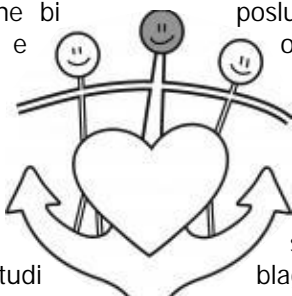
Toliko dobrega, plemenitega in ljubečega postorijo mladi. Lahko smo ponosni, da jih imamo. Da imamo takšen zgled. Marsikdo lahko zavida naši župniji. Bodimo ponosni nanje. Nenehno se trudijo in postorijo tisto stvar, ki ji sploh ne opazimo, niso tako zelo vidne, pa vendarle potrebne. Pri vsaki stvari so zraven in stvari kar same stavejo. Nenehno urejajo in skrbijo za stvari, ki so nam samoumevne, prav je z njimi veliko dela. Od kod jim ta poslušnost in pripadnost župnijskemu obestvu? Molitev dela udeleževanje. Hvala tudi za vaše molitve za župnijo.

Mladi, prejmite iskreno zahvalo za vaš doprinos, za vaša tiha dejanja, ki pa glasno odmevajo. Naj vas Bog blagoslavlja pri vašem delu, pri vašem zastojnem razdajanju.

Tudi na ŽPS vedno spregovorimo kakšno besedo o delu mladih, ki pa se med ostalimi aktualnimi dogodki kar nekam izgubi. Tako sem se odločil, da napišem o njihovem požrtvovalnem delu kaj več, da bodo tudi ostali seznanjeni s tem.

Hvaležni jim bodimo vsi župljani.

✎ Nada Naveršnik

NAŠI MLADI

torej animator postane prijatelj, bo njegov vpliv še večji. Otroci morajo zaupati, da jih ima animator resnično rad, da jim zaupa in vanje verjame. Kar pa pomeni popolno, iskreno predanost animatorja.

Menim, da ni resnično ljubiš, potem moraš tudi zaupati. "Kdor ljubi in je ljubljen, zaupa." Tako lahko sklepam, da ni zaupanja, ni ljubezni. "Brez zaupanja pa vzgoja ni mogoča!"

To pa zaradi tega, ker se drug drugega bojimo, izogibamo, kar pa slabša odnose, ki vsekakor niso prijateljski. Vladati mora sproščeno doma in v družinski vzdušje. Kako naj si animator pridobi zaupanje gojencev, da jih bo lahko vzgajal? "S priskrbnim odnosom s fanti, zlasti med odmorom."

Takšen je primer, ko je don Bosko videl, kako je zakristan nekega fanta a napodil iz zakristije, ker se je tam zadrževal, ministrirati pa ni znal. Fanta je zmerjal, nanj kričal in ga napodil s palico. Don Bosko se je zavzel za tega fanta in rekel, da je njegov prijatelj, zato naj ga ne podi iz zakristije. Don Bosko je v pogovoru s tem fantom izvedel, da ne zna ne pisati, ne brati in ne računati, zna pa

žvižgati. Na takšen način in se mu je torej približal in postal njegov prijatelj. Vsekakor je vidno, koliko ljubezni in dobrote je potrebne, da animator na tak način in živi svoje poslanstvo.

Don Bosko je verjel, da "je v vsakem fantu, tudi v najslabšem, neka obljuba to ka za dobro in prva dolžnost animatorja je, da jo najde". Spet lahko vidimo, kako pomembno je zaupanje, ki se prepleta z ljubeznijo. Nezaupanje se lahko kaže tudi s tem, da neprestano nadzorujejo gojenca, da ne bo storil neesa slabega. Tu je jasno, da ni prijateljstva, da ni ljubezni.

Animator ni zgolj v službi in ni uradnik.

Tako je vedno ves na razpolago gojencem. To je najvišja oblika vzgoje in tudi zahteva preventive, saj animator tako onemogoči zlo in vsakega fanta usmerja v pozitivno rast, obenem pa ne sme pustiti, da napake postanejo razvada. Pravi animator torej živi sredi življenja mladih, se zanima za njihove težave, skuša ugotoviti, kako oni gledajo na stvari, se udeležuje njihovih pogovorov.

Menim, da je to izredno zahtevno delo. Biti ves čas med mladimi, z mladimi, jim biti na razpolago, paziti nan-

je, jim biti prijatelj in s tem preprečevati napake. Verjetno je nemogoče to živeti, če to nisi, in tega ne živiš.

Po drugi strani se sprašujem o asistenci in njeni funkcionalnosti z vidika mladih. Kako mladi dojemajo to asistenco, to prijateljstvo in to ljubezen, ki je ves čas navzoča med njimi? Mislim, da je ne utirajo kot strogi nadzor, sicer don Bosko ne bi bil tako uspešen pri svojem delu kot je bil. Sprašujem se, koliko ljubezni je dovoljene in kdaj je za nekoga preveč, če sploh je, kdaj ima nek mlad lovek oz. otrok dovolj.

Iz vsega tega je razvidno, da je ljubezen tista, zaradi katere se žrtvuje za drugega in je mladim vedno na razpolago. Takšno ljubezen, ki daje, naj bi imel animator. To je v okolju, ki je nekaterim tako nedoumljiv, nekaterim pa očitno tako blizu.

Zelo sem vesela, da sem po birmi postala animatorica v župniji Kotlje. Imamo veliko srečo, da imamo v župniji starejše animatorje, ki so se šolali pri salezijancih, hodili tja na duhovne vaje, se tam izobraževali in postali animatorji v pravem pomenu besede. Tako so ta don Boskov preventivni vzgojni sistem prinesli v našo župnijo. Šele sedaj po toliko letih vidim, kako se ta uresničuje v naši župniji. Kako pomembna je pra-

va naloga animatorja. Kako so nas ves čas vzgajali, nas usmerjali, v nas vzgajali tisti pravi pristop do mladih. V župniji se trudimo za pristen prijateljski odnos. Animatorji smo med seboj prijatelji, se poznamo, smo veseli drugega, si stojimo ob strani v težkih trenutkih in v takem vzdušju delamo in vzgajamo generacije, ki prihajajo za nami. Vzgoja mladih v naši župniji je pravi biser, je drugačna, je osebna, je iz ljubezni. Koliko skrbi, truda, predanosti, premišljenosti in srca je bilo vloženo v vsakega posameznika, kasneje v vsakega animatorja, pa tudi v vse projekte, ki so jih mladi vodili pred leti in jih še danes. Toliko odgovorov in nesebičnega razdajanja. Ko lovek to enkrat vidi, se lahko samo vpraša, ali je to sploh možno? Ali je sploh možno takšno iskreno, prostovoljno razdajanje? Pri nas je, zato smo mladi tako močni in tako uspešno peljemo vse projekte, ki si jih zadamo. Delati s srcem je težko, vendar plemenito in nujno potrebno v današnji razvrednoteni družbi. Tukaj se vidi, kako globoko je doživetje Kristusove ljubezni, njegovega žrtvovanja in trpljenja. Ni drugega ni pomembno kot vztrajen trud iz ljubezni, do vseh otrok in mladih.

✉ Maruška Krajnc

Neverjeten poslušni in ut

V naši župniji imamo že dolga leta zelo močno skupino mladih – animatorjev, ki se na vseh področjih razdajajo in za seboj pušajo zavidajoče sledi. Bogati rezultati se kažejo pri vsem njihovem delu. Organizirali in izpeljali so že deveti oratorij, ki je bil dobro obiskan, otroci in straši zadovoljni. Ob vseh sestankih, pripravah, trudu in srčnosti je razumljivo, da semena padejo globoko in tako se duhovni sadovi globoko ukoreninjajo in ostanejo v njih samih in prav tako v veroučencih, katere vodijo in usmerjajo po poti za Kristusom.

Projekt Dar za dar mladi vodijo enajsto leto. Večkrat na teden se zberejo in pripravljajo, zlagajo, lepijo in postorijo vse potrebno, da voščilnice najdejo pot od nas do kupcev. Vsako nedeljo se podajo v ledeno mrzlo jutro in z vso ljubeznijo sporočajo ljudem po župnijah po Sloveniji o njihovem razdajanju in trganju za obnovo oltarjev. Zelo dobro jim uspeva, saj smo že skoraj odplačali peti, največji oltar sv. Marjete, ki je resnično udovit. Sami so pomagali pri podiranju in sestavljanju oltarja. Saj si le redko kdo upa stati tako visoko, z veliko težo v rokah in sestavljati posamezne dele oltarja. Mladi oznanjajo ljudem o svoji brezkompromisni srčnosti in s tem odpirajo srca ljudi, da vzamejo voščilnice in s tem prispevajo.

Vedno postorijo vse, kar je potrebno. Celoten skedenj so izpraznili in očiščili dolgoletne navlake in odpada. Podali so se v sam vrh zvonika, odstranili ogromna ptičja gnezda in vsomazanijo, ki se je desetletja nabirala. Hvala Bogu, da se ni komu kaj zgodilo pri tako drznem podvigu. Odpravili so se na misijonske dneve v Stuttgart, pet, plesati in evangelizirati na ulice. Kjer mimoidočim nagovarjajo, delijo listke z Božjo besedo, predvsem pa s svojim zgledom in veseljem do Boga izžarevajo mladostniško vnemo in kažejo ljubezen do nebeškega Očeta. Ob vsem tem skrbijo za duhovno kondicijo, saj so imeli skrbno pripravljen program o najbolj preprosti, beraški svetnici, ki je z odpovedjo vsem materialnim dobrinam skrbela za najbolj uboge med ubogimi. Tako so se tudi oni odpovedovali materialnim stvarim in odkrivali velike zaklade sreče v vsakodnevnih stvareh. Nenehno skrbijo in ne pozabijo na pogovor z Bogom. Udeležili so se slovenskega srečanja mladih v St. Nič, kjer je skupaj osem tisoč mladih s šestimi škofi darovalo sv. mašo. Odpravili so se na Ritem duha v Maribor, kjer so preko pesmi slavili Boga. Ni naključje, da veroučenci nenehno prihajajo z duhovnih vaj zadovoljni, nasmejani in duhovno obogateni. Saj jim animatorji niso le učitelji, temve

